Kui Italia maalt ülle Adria merre otsekohhe ommiko pole purjetakse siis tulleb wasto

13) Turgi-ma Europa jäo ossa (teine surem ossa on Asia jäo sees), kus Konstantinopel pealin, liggi wiissadda tuhhat innimestega. Turgi keiser, kedda Sultaniks kutsutakse, on Abdel Messid. Rahwas on Muhameti usku. Weike Serbia riik, mis põhja poolse Turgi rajja wasto seisab, on ka Turgi wallitsuse al. Lõune pool rajjab maad mõda Turgi rigiga

14) Greka-ma, kus Athen pea-lin wiisteistkümmend tuhhat innimestega; selleaegne wallitseja kunningas on Otto I. Kreka maalt peame meie taggasi tulles ühte puhku põhja ja nattuke õhto wasto teed oidma, siis same meie essiteks Turgi male, sealt Ungrus male, siis Galitsia ja wimaks

15) Pohla-male, kus Warschau pea-lin, agga wallitsus Wenne keisri käes on. Pohlast wõime ölpsal kombel Kura-ma kaudo Riga sada, kust iggamees omma kohta taggasi wõib minna. **F. K.**

Kribus-Krabus.

Hä nõu on eñamiste kõige parrem abbi. Agga mis sa nõuuga teeksid, mis meie ojjaweski mõldrile miñewal esmaspäwal anti? Teña isse ütleb: „ärra nõuu laida, enne kui tedda olled katsund.“ Agga katsugo teine kord weel, mis üllemeline pilkaja ütleb — kül ehk wõttab teise õppetuse wälja. Tark ütleb: „Hääd nõuu otsi asja tundja käest. Agga kui nõu peab hä ollema, ei olle kül, et nõuandja tark mees on, olgo ka nouo-otsija tark teggija. Juhhus teeb imelikkul wisil mõñigi

kord pilkaja nõuo hääks; agga kes juhhuse peale majja ehhitab?“ Nõnda kül tark ütleb, agga sel korral ojja-weski mõldril ka õigus.

Linnas ellab üks pusep, niñega Tol, saksa-mees. Se niñi tähhendab meie keles ul; agga egga Saksadgi oña niñesid kaubakirstust ei osta egga seppa jures telli; peab iggaüks niñega rahhul ollema, mis eeswañemale peale pandi. Egga niñi meest ei teota kui mees niñe ei teota.

Pusep Tol läks kiwwi-silla kaudo tõ perast koddunt, ja leidis linná tulleja, ojjaweski mõldri, tamme ja saare laudade koormaga. Neid laudu talle wägga wajja olli ja kaup sai peagi korda. Ütles siis mujale: „Miña sind kojju ei wõi wia, mul tõ pärast weel käimist; agga wõtta siin õbbe-rubla käe peale ja wi need lauad miño juurde — kül ma peagi isse tagga tullen. Miño majja on mäe kõrwas. Miñe ülle turro otsekohhe eddasi, pöra siis parremat kät ja miñe siis jälle otsekohhe, ja kui surest majjast mõda lähhed, pöra pahhemat kät; pärast käna pahhema käe kolmandama põikulitsa sisse, seal on miño majja kolmas parremat kät, maddal al majja rohheliste akna-laudadega. Egga sa ommeti ärra ei uñusta?“ Mõlder mõtles: kül kulin ja kül leian — otsekohhe eddasi ja parremat kät ja surest majjast mõda ja parremat kät ja pahhema käe kolmas põikulits ja al maddal majja rohheliste akna-laudadega — ja wastas: „küllap saab“ ja sõitis